

**Примітки до річної фінансової звітності, складеної відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «ПАРТНЕР-ІНВЕСТ»
за рік, що закінчився 31 грудня 2022 року**

1. Загальна інформація про підприємство

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «ПАРТНЕР-ІНВЕСТ», код за ЄДРПОУ - 36200098, створене та діє відповідно до вимог Цивільного та Господарського кодексів України, інших актів чинного законодавства України.

Види діяльності за КВЕД:

66.30 Управління фондами.

Ліцензії Товариства на здійснення професійної діяльності:

Ліцензія національної комісії з цінних паперів та фондового ринку на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку – діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами) серія АЕ №294663 від 30.01.2015 року, строк дії ліцензії - необмежений.

Перелік інституційних інвесторів, активи яких перебувають в управлінні КУА: закритий пайовий недиверсифікований венчурний інвестиційний фонд «Партнер – Фонд» Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «Партнер-Інвест» (Реєстраційний код за ЄДРІСІ 2331426).

Місцезнаходження- 25002, Кіровоградська обл., місто Кропивницький, вул. Ельворті, будинок 7, офіс 416.

Кількість штатних працівників станом на 31 грудня 2022 року - 5 осіб.

Станом на 31 грудня 2021 р. та 31 грудня 2022 р. учасниками Товариства були:

Учасники товариства:	31.12.2021	31.12.2022
	%	%
ПрАТ «КПК»	99,23	99,23
ПАТ «КПКІ «Грунтопосівмаш»	0,77	
Власенко Тамара Анатоліївна		0,77
Всього	100,0	100,0

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2022 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2021 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2022 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Фінансова звітність представлена в українській гривні, що є функціональною валютою та валютою подання фінансової звітності Товариства. Уся фінансова інформація, представлена в українських гривнях, округлюється до найближчої тисячі, якщо не зазначене інше.

2.3. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого надання послуг і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності. За 2022 рік на законодавчому рівні стосовно діяльності КУА не вносились суттєвих змін, які можуть вплинути на 2022 рік. Крім того діяльність товариства у 2022 році базується у відповідності до регламенту Закритого пайового недиверсифікованого венчурного інвестиційного фонду «Партнер-Інвест».

2.4. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску керівником Товариства 16 січня 2023 року для її затвердження Загальними зборами учасників. Протоколом Загальних зборів учасників № 1/2023 від 23.01.2023 р. було затверджено фінансову звітність за 2022 рік.

2.5. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається 2022 рік (період з 1 січня по 31 грудня 2022 року).

Звітною датою є кінець дня 31 грудня 2022 року.

2.6. Застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності та інтерпретацій при підготовці фінансової звітності

В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено такі стандарти як, зокрема, МСФЗ 16 «Оренда», що вперше застосовується з 2019 року. Адже МСФЗ 16 скасовує поділ оренди на операційну і фінансову. Новий стандарт застосовується для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2019 року. Компанія вперше застосовує зазначені зміни з дати набрання чинності МСФЗ 16 «Оренда». Застосування МСФЗ 16 «Оренда» не має суттєвого впливу на фінансову звітність Фонду, так як витрати на оренду офісного приміщення є несуттєвими у відношенні до інших операційних витрат Фонду, інвестиційна нерухомість у Фонду відсутня. Товариство прийняло рішення щодо незастосування вимог параграфів 22-49 МСФЗ 16 «Оренда» до короткострокової оренди чи оренди, за якою актив є малоцінним, та Товариство визнає орендні платежі, пов'язані з такою орендою, як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди.

Нові та переглянуті стандарти та інтерпретації

МСФЗ (IFRS) 17 «Страхові контракти»

В травні 2017 року Рада з МСФЗ випустила МСФЗ (IFRS) 17 «Страхові контракти», новий всеосяжний стандарт фінансової звітності для договорів страхування, який розглядає питання визнання і оцінки, подання та розкриття інформації. Коли МСФЗ (IFRS) 17 вступить в силу, він замінить собою МСФЗ (IFRS) 4 «Страхові контракти», який був випущений в 2005 році. МСФЗ (IFRS) 17 застосовується до всіх видів договорів страхування (тобто страхування життя і страхування, відмінне від страхування життя, пряме страхування і перестрахування) незалежно від виду організації, яка випускає їх, а також до певних гарантій та фінансових інструментів з умовами дискреційної участі. Є кілька винятків зі сфери застосування. Основна мета МСФЗ (IFRS) 17 полягає в наданні моделі обліку договорів страхування, яка є більш ефективною і послідовною для страховиків. На відміну від вимог МСФЗ (IFRS) 4, які в основному базуються на попередніх місцевих облікових політиках, МСФЗ (IFRS) 17 надає всебічну модель обліку договорів страхування, охоплюючи всі доречні аспекти обліку. МСФЗ (IFRS) 17 набуває чинності, починаючи з 1 січня 2021 року або після цієї дати, при цьому вимагається розкриття

порівняльної інформації. Дозволяється застосування до цієї дати за умови, що організація також застосовує МСФЗ (IFRS) 9 і МСФЗ (IFRS) 15 на дату першого застосування. Товариство не очікує що застосування даного стандарту матиме вплив на його фінансовий стан та результати діяльності Товариства.

Прийняття та застосування поправок до стандартів не завдало впливу на фінансовий стан або показники діяльності Товариства, відображені у фінансовій звітності, і не призвело до будь-яких змін в обліковій політиці Товариства.

МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності.

При складанні фінансової звітності Товариство застосувало всі нові і змінені стандарти й інтерпретації, затверджені РМСБО та КМТФЗ, які належать до його операцій і які набули чинності на 31 грудня 2022 року. Стандарти, які були випущені, але ще не вступили в силу за поточний період Товариство не застосовувались.

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата
МСБО 16 «Основні засоби»	Поточною редакцією п.17 IAS 16 передбачено, що до первісної вартості об'єкта основних засобів включаються витрати на перевірку активу, зменшені на суму чистих надходжень від продажу виробів, вироблених у процесі доставки та перевірки активу. Наприклад, витрати на тестування обладнання включаються до первісної вартості за мінусом прибутку від продажу зразків, отриманих у процесі тестування, а витрати на випробування свердловини включаються до первісної вартості за мінусом прибутку від продажу нафти та газу, добутих у результаті випробування свердловини. З 1 січня 2022 року забороняється вираховувати з вартості основних засобів суми, отримані від продажу вироблених виробів в періодах, коли компанія готує актив до використання за призначенням. Натомість компанія визнаватиме таку виручку від продажів та відповідні витрати у складі прибутку або збитку.	01 січня 2022 року
МСБО 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи»	Поточною редакцією п. 68 IAS 37 не уточнюється, які саме витрати слід брати до уваги при оцінці витрат на виконання контракту з метою ідентифікації його обтяжливості. Внаслідок цього існує розбіжність у методиках врахування витрат, що призводить до відмінностей у фінансовій звітності компаній, які мають у своїх портфелях обтяжливі договори. З 1 січня 2022 року до п. 68 IAS 37 внесено зміни, внаслідок яких встановлено, що витрати на виконання договору включають витрати, які безпосередньо пов'язані з цим договором, а також: (а) додаткові витрати на виконання цього договору, наприклад, прямі витрати на оплату праці та матеріали; і (б) розподілені інші витрати, безпосередньо пов'язані з виконанням договорів, наприклад, розподілену частину витрат на амортизацію об'єкта основних засобів, що використовується для виконання в числі інших та даного договору. Поправки уточнюють, що «витрати на виконання договору» являють собою витрати, безпосередньо пов'язані з договором - тобто прямі та розподілені витрати.	1 січня 2022 року
МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»	Актуалізація посилань в МСФЗ (IFRS) 3 на Концептуальні основи підготовки фінансової звітності, не змінюючи вимог до обліку для об'єднання бізнесів. IFRS 3 визначає, як компанія повинна враховувати активи та зобов'язання, які вона купує внаслідок об'єднання бізнесу. IFRS 3 вимагає, щоб компанія посилалася на Концептуальні основи фінансової звітності, щоб визначити, що визнається активом чи зобов'язанням. У поточній редакції з метою застосування IFRS 3 замість положень Концептуальних основ, випущених у 2018 році, покупці повинні використовувати визначення активу та зобов'язання та відповідні вказівки, викладені у Концептуальних основах, прийнятих Радою з МСФЗ у 2001 році. З 1 січня 2022 року оновлено посилання відповідно до якого, покупці повинні посылатися на Концептуальні засади, випущені у 2018 році, для визначення того, що складає актив чи зобов'язання. Додано виняток щодо зобов'язань і умовних зобов'язань. Цей виняток передбачає, що стосовно деяких видів	1 січня 2022 року

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата
	зобов'язань і умовних зобов'язань організація, яка застосовує МСФЗ (IFRS) 3, повинна посилається на МСБО (IAS) 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи» або на Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 21 «Збори», а не на Концептуальні основи фінансової звітності 2018 року.	
Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IFRS) 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності»	Пункт D16 (а) МСФЗ 1 надає дочірній організації, яка вперше починає застосовувати МСФЗ пізніше, ніж її материнська компанія, звільнення щодо оцінки його активів та зобов'язань. Виняток, передбачений пунктом D16 (а) IFRS 1, не застосовується до компонентів капіталу. Відповідно, до внесення поправки до IFRS 1 від дочірньої організації, яка вперше застосовувала МСФЗ пізніше, ніж її материнська компанія, могли вимагати вести два окремі обліку для накопичених курсових різниць, заснованих на різних датах переходу на МСФЗ. Поправка до IFRS 1 розширює звільнення, передбачене пунктом D16 (а) IFRS 1, на накопичені курсові різниці, щоб скоротити витрати для компаній, що вперше застосовують МСФЗ. Поправка дозволяє дочірньому підприємству, що застосовує IFRS 1: D16 (а) (яке переходить на МСФЗ пізніше своєї материнської компанії), виконати оцінку накопиченого ефекту курсових різниць у складі іншого сукупного доходу - на підставі такої оцінки, виконаної материнською компанією на дату її переходу на МСФЗ.	1 січня 2022 року
Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти»	Поправка пояснює, які комісії враховує компанія, коли вона застосовує тест «10 відсотків», передбачений пунктом B3.3.6 IFRS 9 для оцінки того, чи є модифікація фінансового інструменту суттєвою і чи слід припинити визнання фінансового зобов'язання. Так, з 1 січня 2022 року при визначенні величини виплат комісійної винагороди за вирахуванням отриманої комісійної винагороди позичальник враховує тільки суми комісійної винагороди, виплата або отримання яких провадилися між цим позичальником та відповідним кредитором, включаючи комісійну винагороду, виплачену від імені один одного. Тобто, комісійна винагорода, що включається в «10-відсотковий» тест при припиненні визнання фінансових зобов'язань, включає тільки винагороду, сплачене між позикодавцем і позикоотримувачем, включаючи винагороду, сплачену або отриману від інших сторін. Якщо заміна одного боргового інструменту на інший або модифікація його умов відображається в обліку як його погашення, всі понесені витрати або виплачена комісійна винагорода визнаються як частина прибутку або збитку від погашення відповідного боргового зобов'язання. Якщо заміна одного боргового інструменту на інший або модифікація його умов не відображається в обліку як погашення, то на суму всіх понесених витрат або виплаченої комісійної винагороди коригується балансова вартість відповідного боргового зобов'язання, і це коригування амортизується протягом строку дії модифікованого зобов'язання, що залишився.	1 січня 2022 року
Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда»	Поправка стосується стимулюючих платежів з оренди. До внесення поправок до ілюстративного прикладу 13 як частина факторів включалося відшкодування, що стосується поліпшень орендованого майна, при цьому в прикладі недостатньо чітко було представлений висновок про те, чи таке відшкодування відповідатиме визначенню стимулу до оренди. Найпростішим виходом з існуючої плутанини Рада МСБО прийняла рішення виключити з ілюстративного прикладу 13 відшкодування, що стосується поліпшень орендованого майна. Відтак, поправка уточнює ілюстративний приклад № 13 до МСФЗ (IFRS) 16 шляхом виключення прикладу урахування відшкодування, отриманого орендарем від орендодавця в якості компенсації за понесені витрати на поліпшення об'єкта оренди.	Відсутня, оскільки стосується лише прикладу
Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IAS) 41 «Сільське господарство»	Поправка стосується ефекту оподаткування при визначенні справедливої вартості. В даний час відповідно до пункту 22 IAS 41 при визначенні справедливої вартості шляхом дисконтування грошових потоків компанії виключають із розрахунку грошові потоки з оподаткування. Поправка виключає вимогу IAS 41:22, яка вказує, що грошових потоки, пов'язані з оподаткуванням, не включаються до	1 січня 2022 року

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата
	розрахунків справедливої вартості біологічних активів. Поправка приводить IAS 41 до відповідності IFRS 13. З 1 січня 2022 року вимогу про виключення податкових потоків коштів при оцінці справедливої вартості пункту 22 IAS 41 скасовано.	
МСБО 1 «Подання фінансової звітності»	Поправки роз'яснюють критерій у МСБО 1 для класифікації зобов'язання як довгострокового: вимога до суб'єкта господарювання мати право відкласти погашення зобов'язання принаймні на 12 місяців після звітного періоду. Сутність поправок: - уточнено, що зобов'язання класифікується як довгострокове, якщо у організації є право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців, а право компанії на відстрочку розрахунків має існувати на кінець звітного періоду; - класифікація залежить тільки від наявності такого права і не залежить від імовірності того, чи планує компанія скористатися цим правом - на класифікацію не впливають наміри чи очікування керівництва щодо того, чи компанія реалізує своє право на відстрочку розрахунків; - роз'яснення впливу умов кредитування на класифікацію - якщо право відстрочити врегулювання зобов'язання залежить від виконання організацією певних умов, то дане право існує на дату закінчення звітного періоду тільки в тому випадку, якщо організація виконала ці умови на дату закінчення звітного періоду. Організація повинна виконати ці умови на дату закінчення звітного періоду, навіть якщо перевірка їх виконання здійснюється кредитором пізніше; і «урегулювання» визначається як погашення зобов'язань грошовими коштами, іншими ресурсами, що представляють собою економічні вигоди, або власними дольовими інструментами, які класифікуються як капітал.	01 січня 2023 року
МСБО 1 «Подання фінансової звітності», Практичні рекомендації (IFRS PS) 2 «Формування суджень про суттєвість»	Поправки включають: Заміна вимог до компаній розкривати свої «основні положення» облікової політики (significant accounting policies) вимогою розкривати «суттєві положення» облікової політики (material accounting policies); і Додавання керівництва про те, як компаніям слід застосовувати концепцію суттєвості при прийнятті рішень щодо розкриття облікової політики. Інформація про облікову політику є суттєвою, якщо, розглядаючи разом з іншою інформацією, включеною до фінансової звітності, вона за обґрунтованими очікуваннями могла б вплинути на рішення, які основні користувачі фінансової звітності загального призначення роблять на основі цієї звітності. Хоча операція, інша подія або умова, з якою пов'язана інформація про облікову політику, може бути суттєвою (сама по собі), це не обов'язково означає, що відповідна інформація про облікову політику є суттєвою для фінансової звітності. Розкриття несуттєвої інформації про облікову політику може бути прийнятним, хоч і не вимагається.	01 січня 2023 року
МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки»	До появи цих поправок, МСФЗ (IAS) 8 включав визначення облікової політики та визначення зміни у бухгалтерських оцінках. Поєднання визначення одного поняття (облікова політика) з іншим визначенням змін (зміна у бухгалтерських оцінках) приховує різницю між обома поняттями. Щоб зробити цю відмінність більш ясною, Рада з МСФЗ вирішила замінити визначення зміни у бухгалтерських оцінках визначенням бухгалтерських оцінок. Поправки замінюють визначення змін у бухгалтерських оцінках визначенням бухгалтерських оцінок. Згідно з новим визначенням, бухгалтерські оцінки - це «грошові суми у фінансовій звітності, оцінка яких пов'язана з невизначеністю» (monetary amounts in financial statements that are subject to measurement uncertainty).	1 січня 2023 року

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата
	Компанія здійснює бухгалтерську оцінку задля досягнення мети, поставленої в обліковій політиці. Виконання бухгалтерських оцінок включає використання суджень чи припущень з урахуванням останньої доступної надійної інформації. Ефекти зміни вихідних даних або методу оцінки, використаних для виконання бухгалтерської оцінки, є змінами в бухгалтерських оцінках, якщо вони не є результатом виправлення помилок попереднього періоду.	
МСБО 12 «Податки на прибуток»	Операція, яка не є об'єднанням бізнесів, може призвести до початкового визнання активу та зобов'язання та на момент її здійснення не впливати ні на бухгалтерський прибуток, ні на оподатковуваний прибуток. Наприклад, на дату початку оренди орендар, як правило, визнає зобов'язання з оренди та включає ту саму суму у початкову вартість активу у формі права користування. Залежно від застосовного податкового законодавства при первісному визнанні активу та зобов'язання щодо такої операції можуть виникнути рівновеликі оподатковувані та тимчасові різниці, що віднімаються. Звільнення, передбачене пунктами 15 і 24, не застосовується до таких тимчасових різниць, і тому організація визнає відкладене податкове зобов'язання та актив, що виникло. Компанія, що застосовує поправку вперше, має на дату початку самого раннього з представлених порівняльних періодів: (а) визнати відстрочений податковий актив – тією мірою, в якій є ймовірним наявність у майбутньому оподаткованого прибутку, проти якого можна зарахувати цю від'ємну тимчасову різницю, відкладене податкове зобов'язання щодо всіх тимчасових різниць, що віднімаються та оподатковуються, пов'язаних: (і) з активами у формі права користування та зобов'язаннями з оренди; і (іі) з визнаними зобов'язаннями щодо виведення об'єктів з експлуатації, відновлення навколишнього середовища та аналогічними зобов'язаннями та із сумами цих зобов'язань, включених до первісної вартості відповідного активу; (б) визнати сумарний ефект первинного застосування цих поправок як коригування вступного сальдо нерозподіленого прибутку (або іншого компонента власного капіталу, залежно від ситуації) на зазначену дату.	1 січня 2023 року
МСФЗ 17 Страхові контракти	- Виключення деяких видів договорів зі сфери застосування МСФЗ 17 - Спрощене подання активів і зобов'язань, пов'язаних з договорами страхування в звіті про фінансовий стан - Вплив облікових оцінок, зроблених в попередніх проміжних фінансових звітностях - Визнання і розподіл аквізиційних грошових потоків - Зміна у визнанні відшкодування за договорами перестрахування в звіті про прибутки і збитки - Розподіл маржі за передбачені договором страхування інвестиційні послуги (CSM) - Можливість зниження фінансового ризику для договорів вхідного перестрахування і непохідних фінансових інструментів - Перенесення дати вступу в силу МСФЗ 17, а також продовження періоду звільнення від застосування МСФЗ (IFRS) 9 для страхових компаній до 1 січня 2023 року - Спрощений облік зобов'язань по врегулюванню збитків за договорами, які виникли до дати переходу на МСФЗ 17 - Послаблення в застосуванні технік для зниження фінансового ризику - Можливість визначення інвестиційного договору з умовами дискреційного участі в момент переходу на новий стандарт, ніж в момент виникнення договору	1 січня 2023 року
МСФЗ (IFRS) 10 "Консолідована фінансова звітність" та	Поправки до МСФЗ (IFRS) 10 та МСБО (IAS) 28 застосовуються до випадків продажу або внеску активів між інвестором та	Дата набуття чинності

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата
МСБО (IAS) 28 "Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства" «Продаж або внесок активів у угодах між інвестором та його асоційованою організацією чи спільним підприємством»	його асоційованою організацією чи спільним підприємством. Зокрема, поправки роз'яснюють, що прибутки або збитки від втрати контролю над дочірньою організацією, яка не є бізнесом, в угоді з асоційованою організацією або спільним підприємством, які враховуються методом участі в капіталі, визнаються у складі прибутків або збитків материнської компанії лише у частці інших непов'язаних інвесторів у цій асоційованій організації чи спільному підприємстві. Аналогічно, прибутки чи збитки від переоцінки до справедливої вартості решти частки в колишній дочірній організації (яка класифікується як інвестиція в асоційовану організацію або спільне підприємство і враховується методом участі в капіталі) визнаються колишньою материнською компанією тільки в частці незв'язаних інвесторів у нову асоційовану організацію або спільне підприємство.	має бути визначена Радою МСФЗ

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання даних про поточну ринкову вартість аналогічного за характером інструменту або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки. Поріг суттєвості прийнятий на рівні 5%. від валюти балансу.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики – конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСФО 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

Основні принципи облікової політики Товариства затверджені наказом по Товариству №1/2 від 08.01.2020 року, який діяв протягом 2021 року.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.3. Суттєвість та групування

На доречність інформації у Товаристві має вплив її характер і суттєвість.

Інформація вважається суттєвою, якщо її опущення або викривлення може вплинути на економічні рішення користувачів, прийняті на основі фінансової звітності. Суттєвість оцінюється в конкретних умовах значущості інформації в залежності від величини об'єкта, що оцінюється і допустимості помилки.

Відповідно до облікової політики Товариства встановлено наступні критерії порогу суттєвості.

Операції, об'єкти обліку і статті звітності, за якими встановлюється поріг суттєвості	Розмір порогу суттєвості	База для визначення порогу суттєвості
Господарські операції і події, пов'язані зі змінами у складі(русі) активів, зобов'язань власного капіталу	5 %	Вартість відповідно всіх активів або всіх зобов'язань, або власного капіталу
Відхилення балансової вартості фінансових активів від їх справедливої вартості	5 %	Справедлива вартість активу (об'єктів обміну)
Господарські операції та події, щодо доходів і витрат	2 %	Сума чистого прибутку (збитку)
	0,2 %	Загальна сума доходів/витрат підприємства; найбільша за значенням класифікаційна група доходів (наприклад, чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)) і відповідно витрат (наприклад, собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)) підприємства
Інші господарські операції та події	5 %	Обсяги діяльності підприємства, характер впливу об'єкта обліку на рішення користувачів та інші якісні фактори, що можуть впливати на визначення порогу суттєвості
Статті Балансу (Звіту про фінансовий стан)	5 %	Сума підсумку балансу; підсумок класу активів, власного капіталу, класу зобов'язань
	5 %	Підсумок класу активів, власного капіталу, класу зобов'язань
Статті Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід)	5 %	Сума чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)
	5 %	Фінансовий результат від операційної діяльності
Статті Звіту про рух грошових коштів	5 %	Сума чистого руху грошових коштів від операційної діяльності
Статті Звіту про власний капітал	5 %	Розмір власного капіталу Товариства

3.2.4. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим М(С)БО 1 «Подання фінансової звітності».

3.2.5. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно М(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив тоді і лише тоді, коли стає стороною контрактних положень щодо цього інструмента (параграф 3.1.1 МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» (далі - МСФЗ 9)).

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників: а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Коли фінансовий актив вперше визнається в активах Товариства, він класифікується відповідно до параграфів 4.1.1 – 4.1.5 МСФЗ 9 як:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у іншому сукупному доході;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю.

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю, якщо він придбавається з метою одержання договірних грошових потоків і договірні умови фінансового активу генерують грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових

коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить облігації, строкові депозити терміном погашення більше трьох місяців, дебіторську заборгованість, у тому числі позики, та векселі.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюту, в якій здійснюватимуться платежі.

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

1. 12-місячним очікуваним кредитним збитком у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;
2. очікуваним кредитним збитком за весь строк дії фінансового інструмента, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Фонду за договором; і грошовими потоками, які Фонд очікує одержати на свою користь.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання. Згідно вимог МСФЗ 9 при визначенні дефолту в цілях з'ясування ризику настання дефолту Товариство застосовує визначення дефолту, яке відповідає визначенню, використовуваному в цілях внутрішнього управління кредитним ризиком для відповідного фінансового інструмента, а також, якщо це є доцільним, розглядає якісні показники (наприклад, фінансові умови). Однак, при цьому застосовується спростовне припущення про те, що дефолт настає не пізніше, ніж фінансовий актив стане простроченим на 90 днів, якщо Товариство не має обґрунтовано необхідної та підтвердженої інформації, що доводить доцільність застосування критерію з більшою тривалістю прострочення. Визначення дефолту, що використовується в цих цілях, застосовується послідовно до всіх фінансових інструментів, якщо не стане доступною інформація, яка вказує на доцільність застосування іншого визначення дефолту за конкретним фінансовим інструментом.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Товариство оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованою за первісною

ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом. Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Товариство визнає банківські депозити зі строком погашення від чотирьох до дванадцяти місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо дострокове погашення таких депозитів ймовірно призведе до значних фінансових втрат, в складі поточних фінансових інвестицій.

Товариство оцінює кредитний ризик банківських депозитів за зведеною шкалою кредитного рейтингу банківських установ, що визначається уповноваженими Міжнародними та національними рейтинговими агентствами.

Таблиця переведення значень національної рейтингової шкали і рейтингової шкали Moody's у зведену шкалу кредитного ризику

Національна рейтингова шкала	Рейтингова шкала Moody's	Пояснення НРА згідно з Постановою Кабміну N 665 від 26.04.2007 р.	Кредитний ризик
uaAAA	Aaa	найвища кредитоспроможність	Мінімальний
uaAA	Aa1, Aa2, Aa3	дуже висока кредитоспроможність	
uaA	A1, A2, A3	висока кредитоспроможність	Низький
uaBBB	Baa1, Baa2, Baa3	достатня кредитоспроможність	
uaBB	Ba1, Ba2, Ba3	нижча, ніж достатня кредитоспроможність	Середній
uaB	B1, B2, B3	низька кредитоспроможність	
uaCCC	Caa1, Caa2, Caa3	дуже низька кредитоспроможність	
uaCC	Ca1, Ca2, Ca3	висока вірогідність дефолту	Високий
uaC	C1, C2, C3	очікується дефолт	
uaD	-	дефолт	Максимальний

Відносно дебіторської заборгованості у вигляді наданих позик Товариство використовує модель розрахунку очікуваних збитків співвідношенням кредитних ризиків до внутрішнього кредитного рейтингу позичальника, його прибутків збитків за попередній рік, та наявності фактів перенесення строків погашення заборгованості.

Дебіторська заборгованість

Безумовна дебіторська заборгованість визнається як актив тоді, коли Фонд стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості відбувається за амортизованою вартістю.

Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та паї (частки) господарських товариств та інші поточні фінансові інвестиції.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливую вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинений, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

3.3.4. Зобов'язання

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Керівництво КУА сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Керівництво КУА не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються у подальшому за амортизованою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

3.3.5. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Визнання, облік та оцінка основних засобів відбувається в Товаристві на основі МСБО 16 «Основні засоби» з урахуванням зазначених застережень.

Основним засобом визнається актив, якщо очікуваний термін його корисного використання (експлуатації), установлений засіданням постійно діючої інвентаризаційної

комісії, більше одного року. Обліковою одиницею основних засобів вважати об'єкт основних засобів.

Придбані (створені) основні засоби визнаються за первісною вартістю, яка складається з вартості придбання та витрат, що безпосередньо належать до придбання або доведення об'єкту до робочого стану. З метою ведення бухгалтерського обліку створюються наступні групи основних засобів:

- Обчислювальна техніка;
- Інструменти, прилади, меблі та інвентар;
- Інші основні засоби.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю.

У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

Амортизація окремого об'єкта основних засобів розраховується із застосуванням прямолінійного методу, за яким річна сума амортизації визначається діленням вартості, яка амортизується, на очікуваний період корисного використання об'єкта основних засобів, вираженого у роках. Місячна сума амортизації визначається діленням річної суми амортизації на 12, або діленням вартості, яка амортизується, на очікуваний період корисного використання об'єкта основних засобів вираженого у місяцях.

Ліквідаційна вартість об'єктів основних засобів визначається наказом Директора Товариства щодо готовності об'єкта до експлуатації.

Нарахування амортизації з метою ведення бухгалтерського обліку розпочинається – з місяця готовності об'єкта основних засобів до експлуатації.

3.4.2. Нематеріальні активи

Визнання, оцінка та облік нематеріальних активів здійснюється у відповідності з МСБО 38 «Нематеріальні активи» з урахуванням зазначених в цьому Положенні застережень.

Придбані (створені) нематеріальні активи визнаються за первісною вартістю, яка складається з вартості придбання та витрат, що безпосередньо належать до придбання або доведення об'єкту до робочого стану.

Одиницею обліку є окремий об'єкт нематеріальних активів, який в повній мірі відповідає вимогам щодо визнання ресурсу активом. Наступні витрати, пов'язані з поліпшенням нематеріальних активів, капіталізуються тільки в тому випадку, якщо вони збільшують майбутні економічні вигоди, пов'язані з тим об'єктом, до якого ці витрати відносяться.

Очікуваний строк корисного використання об'єкта нематеріальних активів встановлюється інвентаризаційною комісією в місяці отримання (створення) об'єкта.

Нематеріальні активи обліковуються за первісною вартістю (собівартістю) з вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності.

Амортизація окремого об'єкта нематеріальних активів розраховується із застосуванням прямолінійного методу, виходячи із строку корисного використання об'єкту. Строк корисного використання об'єкта і фактори, що впливають на нього, відображаються в актах (протоколах) постійно діючої інвентаризаційної комісії, які згідно графіку обігу документів, здаються в бухгалтерію. Нематеріальні активи, щодо яких не встановлений строк корисного використання не підлягають амортизації.

Ліквідаційна вартість нематеріальних активів дорівнює нулю.

3.5. Запаси

Визнання, облік та оцінка запасів відбувається в Товаристві відповідно до МСБО 2 «Запаси» з урахуванням зазначених в цьому Положенні застережень.

Запаси Товариства – це активи, які існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг. Обліковою одиницею бухгалтерського обліку запасів вважати однорідну групу. Придбання запасів в Товаристві здійснюється виключно для використання у господарській діяльності.

З метою ведення бухгалтерського обліку запасів створюються наступні групи:

- Сировина та матеріали;
- Бланки сурової звітності;
- Інші.

Переоцінка (дооцінка, уцінка) запасів проводиться один раз в рік станом на 31 грудня звітного року.

У балансі на звітну дату відображаються запаси за найменшою з двох оцінок – первісною вартістю або чистою вартістю реалізації. Запаси, які признаються інвентаризаційною комісією негодними для господарської діяльності Товариства чи для продажу, визнаються неліквідними і підлягають списанню з балансу. При списанні запасів на витрати в тому періоді, в якому вони були фактично використані, з метою визначення вартості списаних запасів застосовується метод «FIFO» («first-in–first-out») – собівартості перших за часом надходження.

3.6. Резерви

Резерв відображається у звіті про фінансовий стан у тому випадку, коли у Товариства виникає юридичне або обґрунтоване зобов'язання в результаті події та існує ймовірність того, що буде потрібно відволікання коштів для виконання цього зобов'язання.

Крім того, нараховуються резерв на сумнівну дебіторську заборгованість.

Величина резерву сумнівних боргів визначається із застосування коефіцієнта сумнівності.

Коефіцієнт сумнівності розраховується шляхом класифікації дебіторської заборгованості за строками непогашення:

- у разі, якщо заборгованість не погашена у строк від 1 року до 2 років застосовується коефіцієнт 0,5;
- у разі, якщо заборгованість не погашена у строк від 2,0 років до 3,0 років застосовується коефіцієнт 0,8;
- у разі, якщо заборгованість не погашена у строк від 3,0 років застосовується коефіцієнт 1.

3.7. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.8. Облікові політики щодо оренди

Міжнародний стандарт фінансової звітності 16 «Оренда» (далі - «МСФЗ 16») набрав чинності з 01 січня 2019 року та замінив Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 17 «Оренда». У відповідності до МСФЗ 16 активи при використанні яких до Товариства не переходять практично всі ризики та вигоди, пов'язані з володінням вважаються орендованими.

Договори оренди відображаються у звіті про фінансовий стан шляхом визнання активів у формі права користування і зобов'язань з оренди, або якщо прийнято рішення про застосування необов'язкового звільнення щодо короткострокової оренди та необов'язкового звільнення щодо оренди об'єктів з низькою вартістю, платежі з оренди визнаються як витрати у звіті про прибутки і збитки рівними частками протягом строку оренди.

Проте застосування МСФЗ 16 «Оренда» не має суттєвого впливу на фінансову звітність підприємства, оскільки договори оренди, які укладені на дату балансу (оренда приміщення – договір №46Е від 01.06.2022 року строком дії з 01.06.2023 року по 31.05.2023 року є короткостроковими тому прийнято рішення про незастосування вимог параграфів 22-49 МСФЗ 16 щодо такої оренди. Товариство визнає орендні платежі, пов'язані з такою орендою, як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди.

3.9. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків згідно МСФО 12 «Податок на прибуток». Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних на дату балансу. Податкові різниці у 2022 році (коригування фінансового результату до оподаткування) Товариством не розраховуються у зв'язку з використанням пільг, викладених у п.п. 134.1.1 п.134.1 ст.134 Податкового кодексу України (сукупний дохід за 2022 рік менш за 40 млн. грн.).

3.10. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

3.11. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми.

Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутності як забезпечення відпусток – під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

3.12. Доходи та витрати

Доходи від управління активами, враховуючи МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами», КУА визнає застосовуючи основний принцип – визнає дохід унаслідок передачі обіцяних товарів або послуг клієнтам у сумі, що відображає компенсацію, на яку вона очікує мати право в обмін на ці товари або послуги.

Компанія застосовує цей стандарт до всіх договорів, за винятком таких:

- угод про оренду, які належать до сфери застосування МСФЗ 16 «Оренда»;
- фінансових інструментів та інших контрактних прав чи зобов'язань, що належать до сфери застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Для визнання доходу Компанія застосовує п'яти крокову модель:

- ідентифікація договору (контракту);
- ідентифікація окремого зобов'язання щодо виконання в межах укладеного договору;
- визначає ціну договору (операції);
- розподіляє ціну договору (операції) між зобов'язаннями щодо виконання;
- визначає дохід, коли (або в міру того, як) вона виконує (задовольняє) зобов'язання щодо виконання.

Для Компанії, що управляє активами пайового інвестиційного фонду, при визначенні винагороди з управління активами, Договором, в розумінні МСФЗ 15, є регламент цього пайового інвестиційного фонду.

Враховуючи особливості взаємодії КУА та ІСІ для пайових інвестиційних фондів, право на оплату виникає у Компанії у кінці кожного місяця після нарахування в рішенні уповноваженого органу щодо визначення розміру винагороди КУА.

Згідно з рішенням НКЦПФР №1468 від 13.08.2013 винагорода компанії з управління активами визначається як відсоток вартості чистих активів венчурного фонду та приросту вартості чистих активів такого фонду. Винагорода компанії з управління активами як відсоток вартості чистих активів інституту спільного інвестування нараховується щомісяця, а винагорода з приросту вартості чистих нараховується у кінці року.

За рішенням наглядової уповноваженого органу компанії з управління активами пайового інвестиційного фонду відповідно до регламенту інституту спільного інвестування, крім винагороди, Компанії може виплачуватись премія.

Винагороди Компанії за управління активами (ціна операції) є змінною, тому що вартість чистих активів інституту спільного інвестування залежить від умов ринку і, відповідно, є чутливою до факторів поза сферою впливу організації.

Враховуючи зазначене, дохід від винагороди, що визначається як відсоток вартості чистих активів інституту спільного інвестування Компанія може визнавати на кінець місяця у сумі, що відповідає проведеному розрахунку.

Винагорода, що визначається у співвідношенні до приросту вартості чистих активів інституту спільного інвестування (у разі наявності) визначається за результатами року.

Дохід від премії за результатами діяльності за звітний рік (у разі наявності) нараховується за результатами року.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.13. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

3.14. Умовні зобов'язання та активи

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається у примітках до річної звітності, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються

високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офери і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливую вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Товариство проводить аналіз всіх активів, у тому числі дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

4.6. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту – це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Товариство застосовує середньозважену ставку за портфелем короткострокових банківських депозитів у національній валюті в банках, у яких не введено тимчасову адміністрацію або не запроваджено ліквідаційну комісію.

Станом на 23.02.2022р. середньозважена ставка за портфелем короткострокових банківських депозитів у національній валюті в банках, у яких не введено тимчасову адміністрацію або не запроваджено ліквідаційну комісію, становила 5,6 % річних. Інформація, що використана для визначення середньозваженої ставки одержана з офіційного сайту НБУ за посиланням <https://bank.gov.ua/statistic/sector-financial/data-sector-financial#1ms> розділ “Вартість строкових депозитів”.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня

5.2. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Крім грошових коштів у Товариства відсутні інші активи, що обліковуються за справедливою вартістю. Товариство обліковує торгівельну та іншу дебіторську заборгованість і торгівельну кредиторську заборгованість за амортизаційною собівартістю.

Товариство використовує ієрархію справедливої вартості згідно вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості». Цей МСФЗ встановлює ієрархію справедливої вартості, у якій передбачено три рівня входних даних для методів оцінки вартості, що використовуються для оцінки справедливої вартості. Ієрархія справедливої вартості встановлює найвищий пріоритет для цін котирування (нескоригованих) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання (вхідні дані 1-го рівня) та найнижчий пріоритет для закритих входних даних (вхідні дані 3-го рівня).

Вхідні дані 1-го рівня – це ціни котирування (нескориговані) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання, до яких суб'єкт господарювання може мати доступ на дату оцінки.

Вхідні дані 2-го рівня – це вхідні дані (окрім цін котирування, віднесених до 1-го рівня), які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, прямо або опосередковано. До вхідних даних 2-го рівня належать:

- а) ціни котирування на подібні активи чи зобов'язання на активних ринках;
- б) ціни котирування на ідентичні або подібні активи чи зобов'язання на ринках, які не є активними;
- в) вхідні дані, окрім цін котирування, які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, наприклад:
 - (i) ставки відсотка та криві дохідності, що спостерігаються на звичайних інтервалах котирування;
 - (ii) допустима змінність; та
 - (iii) кредитні спреди

Вхідні дані 3-го рівня – це вхідні дані для активу чи зобов'язання, яких немає у відкритому доступі. Закриті вхідні дані слід використовувати для оцінки справедливої вартості, якщо відповідних відкритих даних немає, що передбачається в ситуаціях, коли діяльність ринку для активу або зобов'язання на дату оцінки незначна, або її взагалі немає. Отже, закриті вхідні дані мають відображати припущення, які використовували б учасники ринку, встановлюючи ціну на актив або зобов'язання, в тому числі припущення про ризик.

5.3. Переміщення між рівнями ієрархії справедливої вартості

Переміщення між рівнями ієрархії справедливої вартості, у звітному періоді, не відбувалось.

5.4. Вплив використання закритих входних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

Впливу оцінок справедливої вартості з використання важливих закритих входних даних (3-го рівня) на прибуток або збиток чи інший сукупний дохід за період – немає.

5.5. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість активів та зобов'язань в порівнянні з їх балансовою вартістю

тис. грн.

Найменування актива	Балансова вартість	Справедлива
	31.12.2022р.	31.12.2022р.
Грошові кошти	9499	9499

- Поточний рахунок UA 44 300346 0000026503070320701 в АТ «СЕНС-БАНК»– 9498 772,81 грн.;

Керівництво вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Нематеріальні активи

Станом на 31 грудня 2022 року на Товаристві відсутні нематеріальні активи. Розкриття інформації про зобов'язання відповідно до МСФЗ 38 «Нематеріальні активи»

6.2. Основні засоби

Основні засоби представлені наступним чином:

тис. грн.

Основні засоби за видами	Станом на 31.12.2021р.	Станом на 31.12.2022р.
Первісна вартість	83	210
Знос	54	75
Залишкова вартість на звітну дату	29	135

Облік основних засобів ведеться по історичній вартості згідно МСФЗ 16 «Основні засоби». Знос основних засобів нараховується за прямолінійним методом.

Активів, класифікованих як утримуваних для продажу або груп вибуття немає.

Обмежень на права власності основних засобів немає. Основних засобів, переданих у заставу для забезпечення зобов'язань, немає.

Станом на 31.12.2022 року Товариство орендує офісне приміщення (№ 46Е від 01.06.2022 року строком дії з 01.06.2022 року по 31.05.2023 року) у 41.5 кв.м., та не має орендних зобов'язань, тому що згідно договору оплата здійснюється авансом.

6.3. Довгострокові фінансові інвестиції

Довгострокових фінансових інвестицій Товариство не має.

6.4. Запаси

Запаси обліковуються по найменшій із вартостей. Товариством не виявлено фактів знецінення запасів. Станом на 31.12.2021 року запаси не обліковуються. Станом на 31.12.2022 р. згідно даних бухгалтерського обліку запаси представлені залишком невикористаного бензину у грудні 2022 року в сумі 1 тис. грн.

6.5. Дебіторська заборгованість

тис. грн.		
Види заборгованості	Станом на 31.12.2021р.	Станом на 31.12.2022р.
Торговельна дебіторська заборгованість	89	143
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	118	
Інша поточна дебіторська заборгованість		
Чиста вартість дебіторської заборгованості	207	143

Відображена на Балансі Товариства станом на 31.12.2022р. дебіторська заборгованість є поточною без встановленої ставки відсотка та оцінена за сумою первісного рахунку фактури, так як вплив дисконтування є несуттєвим

6.6. Гроші та їх еквіваленти

тис. грн.		
	Станом на 31.12.2021р.	Станом на 31.12.2022р.
Готівка в касі		-
Рахунки в банках, тис. грн.	822	9499
Інші рахунки в банках	-	-
Банківські депозити, грн.	8200	
Всього:	9022	9499

Станом на 31.12.2021 року всі грошові кошти не знецінені. Заборони на використання коштів немає.

Залишки грошових коштів в іноземній валюті відсутні.

Станом на 31 грудня 2022 року грошові кошти на рахунках складають 9499 тис. грн. в т. ч.:

- Поточний рахунок UA 44 300346 0000026503070320701 в АТ «СЕНС-БАНК»– 9 498 772,81 грн.;

6.7. Власний капітал

Власний капітал Товариства складається з Статутного капіталу, капіталу у дооцінках і нерозподілених прибутків.

Станом на 31 грудня 2022 року зареєстрований та сплачений капітал складає 7 054 тис. грн. Розмір статутного капіталу Товариства відповідає вимогам, викладеним в Ліцензійних вимогах провадження професійної діяльності на фондовому ринку (ринку цінних паперів) – діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами), затвердженими Рішенням НКЦПФР від 23.07.2013р. № 1281.

Розмір Власного капіталу Товариства у 2022 році збільшився на 514 тис. грн. за рахунок отриманого сукупного доходу.

6.8. Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)

Сукупний дохід здійснення діяльності Товариства у 2022 році є прибуток в розмірі 514 тис. грн.

6.9. Резервний капітал

В 2022 році Товариство збільшило резервний капітал в сумі 100 тис. грн. згідно протоколу №1/2022 від 21.01.2022 року 22,68% від отриманого прибутку за 2021 рік) для покриття витрат, пов'язаних з відшкодуванням збитків та відшкодування збитків ІСІ та НПФ у випадках, передбачених чинним законодавством України. Станом на 31.12.2022 року резервний капітал сформований в сумі 300 тис. грн.

6.10. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

	тис. грн.	
	Станом на 31.12.2021 р.	Станом на 31.12.2022 р.
Поточні забезпечення (резерв відпусток)	41	37
Інші поточні зобов'язання	144	154
Всього	185	191

Всі зобов'язання є поточними, і складається з резерву відпусток та інших поточних зобов'язань.

Інші поточні зобов'язання складаються з:

- поточної кредиторської заборгованості по розрахункам з бюджетом в сумі 119 тис. грн. (в тому числі ПДФО – 5,7 тис. грн., податку на прибуток 112,8 тис. грн. та військового збору 0,5 тис. грн.)
- поточної кредиторської заборгованості по розрахункам зі страхування в сумі 7,5 тис. грн.;
- поточної кредиторської заборгованості по розрахункам з оплати праці в сумі 26,6 тис. грн.;
- поточної іншої кредиторської заборгованості (обслуговування організаційної техніки) в сумі 0,4 тис. грн.;

6.11. Відстрочені податки

Згідно з чинним законодавством, діяльність Товариства оподатковується на загальних підставах. Відповідно до Податкового кодексу ставка податку на прибуток визначена у розмірі з 1 січня 2014 року – 18 % (в 2022 році ставка не змінилася). Прибуток із джерелом походження з України та за її межами, визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень цього розділу. Платник податку, у якого річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, має право прийняти рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років).

Оскільки, річний дохід Товариства у 2022 році не перевищував сорок мільйонів гривень, то Товариство прийняло рішення про незастосування коригувань на всі різниці, крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років.

	тис. грн.	
	Станом на 31.12.2021 р.	Станом на 31.12.2022 р.
Нарахований податок на прибуток	97	113
Сплачений податок на прибуток	48	97

6.12. Розшифровка доходів

До доходів звітного періоду відноситься винагорода за управління активами інститутів спільного інвестування, відсотковий дохід по депозитам.

Доходи визначені з урахуванням вимог МСФО 15. Отримана винагорода за управління активами інвестиційного фонду.

У відповідності до рішення загальних зборів учасників Товариства на 2019 рік було затверджено: використовувати відсоток винагороди, який залежить від вартості чистих активів, на рівні 0,4%, відсоток від приросту вартості чистих активів - на рівні 0,1%, премію за перевиконання запланованих показників діяльності не нараховувати.

тис. грн.

Вид доходу	2021 рік	2022 рік
Дохід від реалізації послуг	882	959
Інші фінансові доходи	597	773
Інші операційні доходи		
Інші доходи (дооцінка ОС)		
Всього:	1479	1732

6.13. Розшифровка витрат

тис. грн.

Вид витрат	2021 рік	2021 рік
Витрати утримання адміністративного персоналу	592	737
Відраджень	6	5
Утримання ОЗ та необоротних активів загальновиробничого призначення (оренда, амортизація, ремонти, страхування, комунальні)	222	262
Винагорода за консультаційні послуги	0	0
Винагорода за інформаційні послуги	34	9
Аудит	36	40
Інші послуги	40	40
Послуги банку	11	12
Всього	941	1105

Найбільший ріст витрат відбувся по заробітній платі у зв'язку з ростом мінімальної заробітної плати, та утриманню ОЗ за рахунок придбання нових основних засобів.

Сукупний дохід від звичайної діяльності у звітному періоді є прибуток в розмірі 514 тис. грн. Реструктуризація діяльності Товариства не відбувалась. Доходи (витрати) від припинених видів діяльності відсутні. Дивіденди не нараховувались. Інші виплати учасникам не здійснювались.

6.14. Звіт про рух грошових коштів

Товариство складає Звіт про рух грошових коштів згідно МСФО 7 «Звіт про рух грошових коштів» за 2022 рік з використанням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів. У звіті відображено рух грошових коштів від операційної та не операційної (інвестиційної та фінансової) діяльності.

7. Розкриття іншої інформації

7.1 Умовні зобов'язання

7.1.1. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи підпадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.1.2. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

7.2. Розкриття інформації про зв'язані сторони

При визначенні критеріїв ідентифікації пов'язаних осіб (зв'язаних сторін) ТОВ «КУА «ПАРТНЕР-ІНВЕСТ» використовує:

- пов'язаних осіб - п.п. 12), 14) п. 1. ст. 1 Закону України «Про інститути спільного інвестування» та п.14.1.159 Податкового кодексу України;
- зв'язаних сторін - Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 24 «Розкриття інформації про зв'язані сторони».

Перелік зв'язаних сторін:

- ПрАТ «Кіровоградська промислова компанія» - учасник, з часткою в статутному капіталі ТОВ «КУА «ПАРТНЕР-ІНВЕСТ» 99,23 %;
- Директор - Попов Михайло Іванович (Україна, м. Кропивницький, Студентський бульвар, буд. 6/5, кв. 54);
- Близькі родичі Попова М.І. : дружина - Попова Наталя Григорівна 1961р.н; донька Попова Олександра Михайлівна 1992р.н.; син Попов Марко Михайлович 1999р.н.

У 2022 році загальна сума винагороди керівника була включена до складу адміністративних витрат і склала 274,2 тис. грн. , крім того утримано військовий збір 4,1 тис. грн., податок з доходів фізичних осіб в сумі 49,3 тис. грн., та нараховано ЄСВ – 60,3 тис. грн. Винагорода керівника складається виключно із заробітної плати та премії. Крім того в 2022 році керівник компанії був у відрядженні та здійснював господарські витрати підзвітних коштів. Загальна сума витрачених коштів виданих підзвіт у 2022 році склала 5,3 тис. грн.

На протязі звітного року інших операцій з пов'язаними сторонами не відбувалось.

7.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

7.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що Фонд понесе фінансові збитки, оскільки контрагенти не виконують свої зобов'язання за фінансовим інструментом або клієнтським договором. Фонд схильний до кредитного ризику, пов'язаного насамперед з його фінансовою діяльністю.

Кредитні ризики, пов'язані з торговою та іншою дебіторською заборгованістю:

Управління кредитним ризиком, пов'язаним з клієнтами, здійснюється кожним операційним підрозділом у відповідності з політикою, процедурами і системою контролю, встановленими Фондом. На підставі критеріїв внутрішнього рейтингу для всіх клієнтів встановлюються ліміти на здійснення операцій у кредит.

Кредитна якість клієнта оцінюється на основі докладної форми оцінки кредитного рейтингу. Здійснюється регулярний моніторинг непогашеної дебіторської заборгованості клієнтів.

Станом на 31.12.2022 року у Товариства наявна дебіторська заборгованість з пайовим фондом, що перебуває в управлінні КУА в сумі 143 тис. грн. Тому кредитні ризики за дебіторською заборгованістю відсутні.

Кредитний ризик, пов'язаний з фінансовими інструментами та грошовими коштами:

Управління кредитним ризиком, обумовленим залишками коштів на рахунках у банках та фінансових організаціях, здійснюється у відповідності з рішеннями органів управління Товариства. Надлишки коштів інвестуються лише в затверджених контрагентів і в рамках кредитних лімітів, встановлених для кожного контрагента. Кредитні ліміти, встановлені для контрагентів щоквартально аналізуються Фондом і можуть бути змінені протягом року. Ліміти встановлюються з метою мінімізації концентрації ризиків і, таким чином, зменшують фінансові збитки, що виникають в результаті потенційного банкрутства контрагента.

15 грудня 2022 року на засіданні Рейтингового комітету РА "Експерт-Рейтинг" було прийнято рішення підтвердити довгостроковий кредитний рейтинг АТ СЕНС БАНК (код ЄДРПОУ 23494714) (Банк) на рівні uaAAA за національною українською шкалою.

Джерело: <http://www.expert-rating.com/rus/rating-list-individualnye-reitingi-kreditnye-reitingi-bankov-ao-alfa-bank/>

7.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високо інфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Товариства здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

7.3.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогнози потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Товариства в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

тис. грн.

Рік, що закінчився 31 грудня 2022 року	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Всього
Торговельна та інша кредиторська заборгованість	191			191
Всього	191			191

Враховуючи наявні кошти на поточному рахунку в сумі 9'499 тис. грн., яких достатньо для покриття поточних зобов'язань, можна зробити висновок про відсутність ризику ліквідності станом на 31.12.2022 року

7.4. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування

Розмір капіталу ТОВ «КУА «Партнер-Інвест» відповідає вимогам, викладеним в Ліцензійних вимогах провадження професійної діяльності на фондовому ринку (ринку цінних паперів) – діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами), затвердженими Рішенням НКЦПФР від 23.07.2013 р. № 1281.

7.5. Події після звітної дати

Відповідно до МСБО 10 «Події після звітного періоду» Товариство визначає сприятливі та несприятливі події, які відбуваються з кінця звітного періоду до дати затвердження фінансової звітності за 2022 рік до випуску. ТОВ «КУА «Партнер-Інвест» стверджує, що не відбувалось ніяких подій після звітної дати, які могли б вплинути на фінансову звітність за 2022 рік. Також не відбувалось ніяких подій, які могли б вимагати коригування фінансової звітності за 2022 рік.

Директор

Попов М.І.

Головний бухгалтер

Резнікова Г.Є.